

10. Přílohy

10.1. Dotazníky ke kazuistikám

Klára (22 let)

1.) V jakém věku týrání začalo?

V 7 letech

2.) Co si myslíte, že bylo spouštěčem?

Myslím, že to byla odporná povaha toho člověka. Řekla bych, že to samé dělal někdo v dětství jemu a on ten hnus jenom předával dál. Jak jsem se později dozvěděla, stejně jako mě obtěžoval svoji mladší sestru a své dvě vlastní dcery.

3.) Jak často zneužívání probíhalo? (výjimečně, každý den, atd.)

Denně

4.) Svěřila jste se s tím někomu?

Ano, svému současnému příteli. Našla jsem u něj pochopení. Zhruba v 15 letech jsem se svěřila i matce, ale dodnes jsem jí neřekla všechno. Neví o sexuálním obtěžování, nechci jí ublížit ještě víc.

5.) Pokud ano, udělal/a s tím někdo něco, nebo vám nevěřil/a?

Přítel mi věřil a moc mi pomohlo, že mě vyslechl. Matka mi taky věřila.

6.) Kdy byla učiněna přítrž tomuto jednání a co to způsobilo?

V mých 12 letech, když jsme s mámou utekly.

7.) Máte v dnešní době pocit vyrovnanosti nebo si myslíte, že vás tento zážitek stále ovlivňuje?

Ještě to není úplně dobré, to na sobě cítím, ale věřím, že se z toho jednou dostanu úplně a definitivně zapomenu. Ze začátku jsem byla dost paranoidní, první tři roky jsem měla pocit, že ho všude vidím, myslela jsem si, že mě pronásleduje. I dnes se okamžitě rozpláču, když na mě někdo zvýší hlas, nesnáším hádky a jakékoliv násilí.

8.) Jaké emoce cítíte momentálně k člověku, který vás týral?

Nenávidím ho. Dříve jsem si přála jeho smrt, ať se mu stane něco příšerného, ale pak jsem si uvědomila, že čím déle bude na tomto světě, tak tím je větší šance, že bude trpět více. Smrt by byla moc jednoduchým vysvobozením.

- 9.) Mluvila jste o tom, že vašeho otčima v dětství nejspíše také někdo týral. Nebojíte se, že byste mohla stejné chování uplatňovat i na svých dětech?

Ne! Díky tomu, co se mi stalo, si vážím každého projevu lásky, který je mi dán. Moc se těším, až budu mít děti a rozhodně věřím, že o ně budu pečovat pouze s láskou a budu se je snažit chránit, aby se jim nic podobného nikdy nestalo.

Linda (23 let)

- 1.) V jakém věku týrání začalo?

Fyzické týrání začalo těsně před mými šestnáctinami, ale to psychické trvalo už asi dva roky.

- 2.) Co si myslíte, že bylo spouštěčem?

Najednou se toho seběhlo nějak moc, táta přišel o práci, měli jsme málo peněz a v tom všem zmatku se brácha dozvěděl, že jsem adoptovaná a začal se ke mně chovat hnusně. Nebyla to asi jen jeho vina, byl ještě taky docela malý, ale to nemění nic na tom, že já jsem hrozně trpěla.

- 3.) Jak často zneužívání probíhalo? (výjimečně, každý den, atd.)

Brácha si každý den našel něco, čím mi zneprjemnit život a to jak mě táta začal mlátit, to bylo zezáčátku jen občas, když vznikl nějaký konflikt, ale postupně to bylo skoro každéj den.

- 4.) Svěřila jste se s tím někomu?

Kromě toho, že sem o tom řekla rodičům (čímž se to jen zhoršilo) tak sem se s tím nikomu hodně dlouho nesvěřila. Až před asi rokem a půl jsem začala navštěvovat psycholožku, která mi s mým traumatem velmi pomáhá.

- 5.) Pokud ano, udělal/a s tím někdo něco nebo vám nevěřil/a?

To už jsem řekla v minulý otázce.

- 6.) Kdy byla učiněna přítrž tomuto jednání a co to způsobilo?

Když mi bylo 16 tak jsem odešla z domova. Pro mě to bylo nejjednodušší řešení.

- 7.) Máte v dnešní době pocit vyrovnanosti nebo si myslíte, že vás tento zážitek stále ovlivňuje?

Myslím, že mě to stále ovlivňuje, ale jak už jsem řekla, navštěvuji psycholožku, která mi s mým problémem velice pomáhá.

- 8.) Jaké emoce cítíte momentálně k člověku, který vás týral?

Bratrovi jsem už dávno odpustila, ještě byl malý a asi si pořádně neuvědomoval, co dělá. Teda aspoň doufám, v současné době se s ním nestýkám, takže nemám tušení, jaký člověk z něj vyrostl, jen doufám, že dobrý. No a otec, ten si myslím, že jakožto dospělý člověk měl vědět, co

dělá a nechovat se k dítěti takovým způsobem. Opravdu moc doufám, že si po čase uvědomil, co mi svým chováním způsobil a upřímně trochu doufám, že ho to trápí, protože mě to i dnes trápí opravdu hodně.

- 9.) Zmínila jste, že nikdy nechcete mít děti. Bojíte se, že byste se k nim mohla chovat stejně, jako se chovali rodiče k vám?

Tak za prvé, na děcka teď vážně vůbec nepomýšlím. Jsem ráda, že se postarám sama o sebe, natož se starat ještě o někoho dalšího. Taky na to nemám peníze. A vůbec necítím, že bych děcka někdy chtěla. Nemyslím si, že bych se k nim chovala, jako moji rodiče ke mně, ale prostě je nechci. Moji prioritou je najít si muže, za kterého se vdám a budeme spolu až do smrti. Bez děcek. A pokud ještě někdy otěhotním, tak na potrat půjdu klidně znova. Nijak netoužím po tomhle zažitým konceptu, co vládne všude ve světě. Manželé a nejlépe dvě šťastné děti. Mně prostě stačí jen ten manžel.

10.2. Otázky v dotazníku pro pedagogy

Pohlaví:

Věk:

- 1.) Co si představíte pod pojmy: Týrání, Zneužívání, Zanedbávání:
- 2.) Jak si myslíte, že se ve školním prostředí projevuje dítě, jež je týráno či zneužíváno?
- 3.) Myslíte si, že jako pedagog dokážete poznat, když je dítě týráno, či zneužíváno?
- 4.) Setkal/a jste se někdy s týraným či zneužívaným dítětem? Pokud ano, jak jste danou situaci řešil/a?
- 5.) Setkal/a jste se někdy se šikanou u studentů? Pokud ano, jak jste danou situaci řešil/a?
- 6.) Pokud byste zjistil/a, že je někdo z vašich studentů týrán, zneužíván či šikanován, jak byste postupoval/a?
- 7.) Absolvoval/a jste někdy v rámci své profese přednášku (kurz, školení, atd.) na téma týraných a zneužívaných dětí a možné prevence?
- 8.) Jaká je podle vás (z pohledu pedagoga) nejlepší prevence proti týrání, zneužívání a zanedbávání dětí?
- 9.) Víte co znamená pojem *syndrom CAN*? Pokud ano, prosím stručně vysvětlete.